

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1937-1938

Proposition de loi relative à l'augmentation des pensions des salariés assujettis à la loi du 15 décembre 1937, et à l'augmentation des pensions de leurs veuves et de leurs orphelins.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Notre proposition de loi a pour but d'assurer aux salariés assujettis à la loi du 15 décembre 1937, et ayant cotisé en vertu de la présente loi, une pension annuelle de 6,000 ou de 4,200 francs selon qu'il s'agit d'un vieillard marié ou d'un vieillard célibataire, veuf, séparé de corps et de biens, ou divorcé.

Cette initiative ne surprendra personne puisque nous avons présenté pareille revendication dès 1929. Le 27 mars, au cours de la discussion du budget du Travail et de la Prévoyance Sociale, pour l'année 1930, s'adressant à M. le Ministre Heyman, le soussigné disait : « Par conséquent, quand je dis que nous demandons le plus rapidement possible 6,000 francs, j'ajoute que si c'est un idéal pour le moment, dans l'avenir il faudra dépasser ce taux pour les jeunes générations. »

Depuis lors, nous avons connu tous les malheurs de la période de déflation, les mesures gouvernementales s'accumulant afin de rendre de plus en plus difficile l'obtention de la majoration

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1937-1938

Wetsvoorstel betreffende de verhooging van de pensioenen der loontrekkenden onderworpen aan de wet van 15 December 1937, en de verhooging van de pensioenen van hun weduwen en weezen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Ons wetsvoorstel heeft ten doel de aan de wet van 15 December 1937 onderworpen loontrekkenden, die krachtens onderhavige wet hun bijdrage betaalden, een jaarlijksch pensioen toe te kennen van 6,000 frank of van 4,200 frank, naar gelang het gehuwde verzekerden geldt of bejaarde lieden die niet getrouwd, weduwenaar, van tafel en bed of uit den echt gescheiden zijn.

Dit initiatief zal niemand verwonderen daar wij der gelijken eisch reeds van 1929 af voorstelden. Ondergeteekende richtte zich op 27 Maart, tijdens de bespreking van de begroting van Arbeid en Sociale Voorzorg, voor het dienstjaar 1930, tot den heer Minister Heyman en zegde hem : « Als ik bijgevolg zeg dat wij zoo spoedig mogelijk 6,000 frank vragen, dan voeg ik er aan toe, dat zoo dit, op het huidige oogenblik, een ideaal is, bewust bedrag in de toekomst voor de jonge geslachten, dient verhoogd ».

Sedertdien hebben wij al de kwalen van de deflatieperiode gekend; er kwamen steeds meer regeeringsmaatregelen die het bekomen van den geheel kosteloozen ouderdomsren-

gratuite totale. Le Parlement, à l'initiative d'un Gouvernement plein de bonne volonté, a, par le vote de la loi du 15 décembre 1937, fait œuvre réparatrice et nous affirmons que les travailleurs lui en savent gré.

Mais comment pourrait-on espérer que les salariés assujettis à la loi nouvelle puissent se contenter du résultat obtenu ?

Pour eux, c'est une étape parcourue. Il faut maintenant leur donner d'autres satisfactions.

Le curé, le vicaire, le magistrat quand ils prennent leur retraite, jouissent d'une pension égale à leur traitement.

Le haut fonctionnaire est largement pourvu.

Le fonctionnaire d'un grade modeste sait qu'à la fin de sa carrière, il pourra au moins vivre sans souci du lendemain.

Le gendarme abandonne sa fonction à 42 ans, pourvu d'une pension de quelque 12,000 francs par an et va prendre place dans une administration communale, ou dans l'industrie.

L'ouvrier mineur reçoit une pension de 6,300 francs.

L'employé à traitement modeste est, dès maintenant, certain de toucher plus de 6,000 francs à 65 ans. Voici quelques taux de pension pour des employés mariés ayant un traitement annuel de 18,000 francs depuis 1926 jusqu'à l'âge de 65 ans : né en 1873 (65 ans en 1938), 6,550 francs; né en 1885, 6,955 francs; né en 1890, 7,079 francs.

Les travailleurs des vicinaux ont droit aux 3,200 francs prévus par la loi du 15 décembre 1937 et reçoivent, en outre, une pension payée par la Société qui les occupait.

tetoeslag hoe langer hoe moeilijker maakten. Op initiatief van een goedwillige Regeering heeft het Parlement, door de goedkeuring van de wet van 15 December 1937, herstellend werk verricht en wij kunnen gerust beweren dat de arbeiders den wetgever hiervoor dank weten.

Maar wie durft te hopen dat de aan de nieuwe wet onderworpen loontrekkenden zich met den bekomen uitslag zouden tevreden stellen ?

Zij beschouwen hem als een gedane stap. Thans vragen zij nog andere voldoeningen.

De pastoor, de onderpastoor, de magistraat genieten een pensioen dat met hun wedde gelijk staat.

De hooge ambtenaar krijgt ruim zijn deel.

Een ambtenaar met bescheiden graad weet ten minste dat hij op het einde van zijn loopbaan zonder zorg leven kan.

Een lid van de Rijkswacht zegt zijn ambt vaarwel op 42jarigen leeftijd en ontvangt een pensioen van ongeveer 12,000 frank per jaar, — dan zoekt hij een plaats in een gemeentebestuur of in de nijverheid.

De mijnwerker trekt een pensioen van 6,300 frank.

Een beambte met een bescheiden loon, weet van nu af aan dat hij op 65 jarigen leeftijd meer dan 6,000 frank zal ontvangen. Ziehier enkele pensioenbedragen voor de gehuwde beambten die van 1926 af tot hun 65^e jaar een jaarwedde van 18,000 fr. verdienden : geboren in 1873 (65 jaar in 1938), 6,550 frank; geboren in 1885, 6,955 frank; geboren in 1890, 7,079 frank.

De arbeiders van de buurtspoorwegen hebben recht op 3,200 frank krachtens de wet van 15 December 1937 en bovendien ontvangen zij nog een pensioen van de vennootschap waarvoor zij werkten.

Un ouvrier qualifié de la Société Nationale des Chemins de fer, qui fait sa carrière très complète dans les services sédentaires, a droit à sa pension à 60 ans et celle-ci est vraiment intéressante. En tout cas, on atteint de 7,500 à 8,500 francs pour les carrières moins favorables.

Des ouvriers ayant eu la chance de travailler pour certains patrons qui comprennent leurs obligations sociales, reçoivent des compléments de pension à charge des entreprises.

L'ouvrier métallurgiste, le travailleur des textiles, le verrier, le charpentier, les salariés de toutes autres professions assujettis à la loi du 15 décembre 1937 ne jalourent pas ceux qui ont une pension supérieure à 3,200 fr. par an, mais ils veulent, pour eux aussi, de quoi vivre décemment. En demandant 6,000 francs pour le vieillard marié, 4,200 francs pour le vieillard isolé, ils se contentent du taux le plus modeste.

Le Parlement voudra tenir compte de cette volonté ouvrière.

Notre proposition de loi a été élaborée avec la volonté de rendre difficiles les oppositions. Nous tenons compte qu'il y a deux projets de loi promis par le Gouvernement et que leur mise en application exigera une participation financière de l'Etat : assurance-chômage obligatoire et assurance-invalidité obligatoire. Aussi, nous ne demandons pas une augmentation de la majoration gratuite de vieillesse.

Ce sont les ouvriers intéressés qui disent : nous voulons payer notre quote-part et nous demandons que nos employeurs paient la leur. Ici, encore, impossibilité de leur opposer un refus. L'industrie paie s'il s'agit d'un ouvrier mineur ou d'un employé.

Een geschoold arbeider van de Nationale Spoorwegmaatschappij, die zijn volle loopbaan in de sedentaire diensten slijt, heeft, op 60 jarigen leeftijd, recht op zijn pensioen dat een werkelijk belang heeft. In elk geval, men bereikt 7,500 tot 8,500 frank voor de minst gunstige loopbaan.

De arbeiders die het geluk hadden voor zekere werkgevers te werken, die hun maatschappelijke plicht begripen, ontvangen een bijkomend pensioen van de onderneming.

De metaalbewerker, de textielarbeider, de glasblazer, de timmerman, de loontrekkenden van al de andere aan de wet van 15 December 1937 onderworpen beroepen, zijn geenszins afgunstig op degenen die meer dan 3,200 frank pensioen per jaar trekken, maar zij ook willen genoeg om in hun levensonderhoud te voorzien. Door 6,000 frank voor de gehuwde bejaarde lieden en 4,200 frank voor de alleenstaanden te vragen, stellen zij zich met het meest bescheiden bedrag tevreden.

Het Parlement zal niet nalaten met dien arbeiderseisch rekening te houden.

Ons wetsvoorstel werd opgemaakt met het oog op het bemoeilijken van alle verzet. Wij houden er rekening mede dat er twee wetsontwerpen door de Regeering beloofd werden en dat de toepassing ervan niet zonder een geldelijke tusschenkomst van den Staat mogelijk is. Het geldt de verplichte verzekering tegen werkloosheid en de verplichte verzekering tegen invaliditeit. Daarom vragen wij geen verhooging van den kosteloozen ouderdomsrentetoeslag.

De betrokken arbeiders zeggen : wij willen ons aandeel betalen en wij vragen dat onze werkgevers het hunne storten. Ook hier is geen weigering mogelijk. De nijverheid betaalt als het een mijnwerker of een beambte geldt. Nooit zullen de aan de wet

Jamais, il ne sera possible de faire admettre aux assujettis de la loi du 15 décembre 1937 que leurs employeurs ne doivent que 1.33 p. c. du salaire en vue d'assurer leur vieillesse et le sort de l'épouse veuve, alors que les maîtres-charbonniers paient une cotisation de 6 1/2 p. c. et que les patrons des employés paient en faveur de ceux-ci une cotisation globale de 5 p. c.

Notre proposition de loi met à charge de l'ouvrier une cotisation égale à 4 p. c. du salaire. Elle met à charge de l'employeur 5 p. c. Elle s'inspire, en fait, de la loi en vigueur pour les employés. Si elle demande 4 p. c. à tous les ouvriers, alors que la cotisation normale des employés n'est que de 3 p. c., c'est parce que notre classe ouvrière veut accomplir un geste de solidarité au profit des vieux salariés déjà pensionnés. Le travailleur occupé à l'usine n'est pas un égoïste. S'il estime qu'il ne pourra pas vivre et faire vivre sa femme avec 3,200 francs quand il sera vieux, il comprend qu'il faut pouvoir payer tout de suite un complément à celui qui est dès maintenant pensionné.

SYSTÈME PROPOSÉ.

Nous l'avons dit, c'est la loi faite pour les employés qui nous sert de modèle.

La cotisation ouvrière et la cotisation patronale, dans la loi du 15 décembre 1937, représentent 1.33 p. c. du salaire. Nous doublons cette cotisation. Il y a donc 2.66 p. c. + 2.66 p. c. qui

ouvrier	patron
vont à la Caisse de Retraite, ce qui signifie que le jeune ouvrier faisant une carrière normale d'ouvrier qualifié obtiendra, à 65 ans, environ 6,000 francs de pension et ce, sans	

van 15 December 1937 onderworpen perzekeringsplichtigen kunnen begrijpen dat hun werkgevers slechts 1.33 t. h. van het loon hoeven te betalen met het oog op de verzekering van hun ouden dag en van het lot hunner weduwe, terwijl de industrieelen van de steenkoolmijnen een bijdrage van 6 1/2 t. h. betalen en de werkgevers van de beambten een globale bijdrage van 5 t. h.

Ons wetsvoorstel voorziet een bijdrage van 4 t. h. van het loon, voor den arbeider, en van 5 t. h. voor den werkgever. Wij lieten ons hierbij leiden door de pensioenwet van kracht voor de beambten. Zoo ons voorstel 4 t. h. voor al de arbeiders voorziet — ofschoon de normale bijdrage van de beambten slechts 3 t. h. bedraagt — dan is het omdat onze arbeidersklasse haar solidariteit wil betoonen ten opzichte van de reeds gepensioneerde bejaarde arbeiders. De fabrieksarbeider denkt niet alleen aan zichzelf. Als hij van meening is niet te kunnen rondkomen, noch het bestaan van zijn vrouw te kunnen verzekeren met 3,200 frank als hij zal oud zijn, dan besluit hij daaruit dat dadelijk een toeslag dient verstrekt aan dengene die thans reeds pensioen trekt.

VOORGESTELD STELSEL.

Zooals wij reeds zegden, namen wij de wet ten bate van de beambten als model.

De arbeiders- en werkgeversbijdrage, voorzien in de wet dd. 15 December 1937, bedraagt 1.33 t. h. van het loon. Wij verdubbelen deze bijdrage. Aldus wordt 2.66 t. h. (arbeider) + 2.66 t. h. (werkgever) in de Lijfrentekas gestort. Dat beteekent dat de jonge werkmán, die een normale loopbaan als geschoolden arbeider heeft, op 65 jarigen leeftijd ongeveer 6,000 frank pensioen zal ontvangen en nog wel zonder tusschenkomst van het bij-

qu'il y ait même intervention du Fonds spécial dont nous parlerons plus loin. Du même coup, en cas de décès prématuré de l'assujetti, il y a sérieuse augmentation de la rente de survie au profit de la veuve.

Le surplus des cotisations ouvrières et patronales est destiné au *Fonds des allocations pour ouvriers*. Soit 2.34 p. c. de la cotisation patronale et 1.34 p. c. de la cotisation ouvrière. Considérant un salaire moyen de 32 francs et 300 jours de travail, nous obtenons une contribution patronale de $9,600 \times 2.34 = \text{fr. } 224-60$, et une contribution ouvrière annuelle de $9,600 \times 1.34 = \text{fr. } 128-60$.

Il y a 1,450,000 assujettis. Calculant sur une contribution de 352 francs et sur 1,400,000 assurés, le Fonds des allocations pour ouvriers dispose donc d'une recette annuelle de 492,800,000 francs.

Le Fonds supporte les charges suivantes :

A. Allocations annuelles de 1,500 fr. aux anciens salariés mariés, pensionnés lors de la mise en application de la loi nouvelle. Aux vieillards célibataires, veufs, séparés de corps et de biens, ou divorcés : 1,000 francs.

B. Allocations annuelles de 2,100 fr. (mariés) ou 1,400 francs (célibataires, veufs, séparés de corps et de biens, ou divorcés) aux assujettis âgés de 65 ans au moins prenant leur retraite en 1939, 1940, 1941.

C. Allocations aux pensionnés âgés d'au moins 65 ans, nés à partir du 1er janvier 1877, calculées de telle façon que le vieillard, compte tenu d'une rente viagère provenant de versements réguliers, dispose d'une

zonder Fonds, waarvan wij verder gewagen. Tegelijkertijd wordt de overlevingsrente ten bate van de weduwe, ingeval van vroegtijdigen dood van den verzekeringsplichtige, aanzienlijk verhoogd.

Het teveel van de arbeiders- en werkgeversbijdragen is voor het *Toelagenfonds voor Arbeiders* bestemd. Hetzij dus 2.34 t. h. van de werkgeversbijdrage en 1.34 t. h. van de arbeidersbijdrage. Voor een gemiddeld loon van 32 frank en 300 werkdagen, bekomen wij een jaarlijksche werkgeversbijdrage van $9,600 \times 2.34 = \text{fr. } 224-60$ en een jaarlijksche arbeidersbijdrage van $9,600 \times 1.34 = \text{fr. } 128-60$.

Er zijn 1,450,000 verzekeringsplichtigen. Nemen wij tot grondslag van onze berekening 352 frank bijdragen en 1,400,000 verzekerden, dan beschikt het Toelagenfonds voor arbeiders over een jaarlijksch inkomen van 492 miljoen 800,000 frank.

Het Fonds betaalt :

A. Een jaarlijksche toelage van 1,500 frank aan de gewezen gehuwde loontrekkenden, gepensionneerd op het oogenblik dat de nieuwe wet van kracht wordt. Aan de bejaarde lieden ongehuwd, weduwnaar, van tafel en bed of uit den echt gescheiden : 1.000 frank.

B. Een jaarlijksche toelage van 2,100 frank (gehuwden) of 1,400 frank (ongehuwden, weduwnaar, van tafel en bed of uit den echt gescheiden), ten behoeve van de loontrekkenden van ten minste 65 jaar die hun pensioen aanvragen in 1939, 1940, 1941.

C. Een toelage aan de gepensionneerden van ten minste 65 jaar, geboren na 1 Januari 1877, aldus berekend dat de rechthebbende, rekening houdende met een lijfrente door geregelde stortingen verkregen, over

pension totale de 6,000 francs s'il est marié, de 4,200 francs s'il est célibataire, veuf, séparé de corps et de biens, ou divorcé.

D. Allocation de personne seule, non réduite, à partir de 1942, à la femme qui abandonne le travail à 60 ans.

E. Allocations aux veuves des salariés décédés, de façon à augmenter de 50 p. c. les majorations gratuites de veuves prévues par la loi du 15 décembre 1937.

F. Allocations aux orphelins de façon à augmenter de 25 p. c. les allocations prévues par la loi du 15 décembre 1937.

Les actuaires reconnaîtront que ces charges peuvent être supportées par le Fonds d'allocations pour ouvriers et qu'il y aura des disponibilités.

En 1945, le Conseil d'administration du Fonds d'allocations pour ouvriers sera en mesure d'établir un bilan technique en boni. Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale pourra alors se rendre compte de l'ampleur des possibilités du point de vue abaissement de l'âge de pension, étant entendu que le Fonds devra verser à ceux qui abandonneront le travail avant 65 ans, ainsi qu'à leur épouse éventuellement, les compléments nécessaires en vue de leur assurer une pension totale de 6,000 francs (mariés) ou de 4,200 francs (célibataires).

Certes, notre proposition de loi ne réalise pas la généralisation de la pension à 60 ans pour les salariés. Nous estimons cependant avoir vu le problème des pensions sous l'angle des possibilités du moment. Si nous visons tout d'abord à garantir de bonnes

een totaal pensioen van 6,000 frank beschikt indien hij getruwd is en over 4,200 frank indien hij ongehuwd, weduwnaar, van tafel en bed of uit den echt gescheiden is.

D. Een verminderde toelage voor alleenstaande personen, te beginnen met 1942, ten behoeve van de vrouw die op 60 jarigen leeftijd ophoudt te werken.

E. Een toelage aan de weduwen van de overleden loontrekkenden, derwijze dat de kosteloze weduwrentes-toeslagen voorzien in de wet van 15 December 1937, met 50 t. h. verhoogd worden.

F. Een toelage ten bate van de weezen, derwijze dat de toelagen voorzien in de wet van 15 December 1937, met 25 t. h. verhoogd worden.

De actuarissen zullen erkennen dat bovengemelde uitgaven door het Toelagenfonds voor Arbeiders kunnen gedekt worden en dat er beschikbaar geld zal zijn.

In 1945 zal de Raad van Beheer van het Toelagenfonds voor Arbeiders bij machte zijn een technische balans met batig saldo op te maken. Op dat oogenblik zal de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg kunnen nagaan in hoeverre het mogelijk is den ouderdom, rechtgevende op pensioen, te verminderen, met dien verstande dat het Fonds aan degenen die het werk vóór 65 jarigen ouderdom verlaten, en gebeurlijk ook aan hun echtgenoote den noodigen toeslag betaalt ten einde hun een totaal pensioen van 6,000 fr. (gehuwden) of 4,200 frank (ongehuwden) te verzekeren.

Wij geven grif toe dat ons voorstel het pensioen voor de loontrekkenden niet algemeen maakt op zestig jarigen leeftijd. Toch meenen wij het pensioenvraagstuk te hebben beschouwd uit het oogpunt van de mogelijkheden van het oogenblik. Hoewel wij in de

pensions à 65 ans, nous nous engageons déjà, tout de même, sur le chemin des 60 ans.

En fait, le projet d'assurance-chômage, le projet d'assurance-invalidité et notre proposition de loi étant votés par le Parlement, il y aura pension garantie à 60 ans à toutes les femmes salariées; à 60 ans ou avant à tous les salariés âgés, mais à charge de l'assurance-chômage, qu'on a rejetés définitivement de l'usine, à l'occasion de la dernière crise et qu'on rejettera définitivement demain à l'occasion d'une nouvelle crise de chômage de quelque importance; à 60 ans ou avant, mais à charge de l'assurance-invalidité, à tous les salariés devenant définitivement incapables de travailler avant l'âge fixé pour l'octroi de la pension de vieillesse. Par la suite, le bilan technique du Fonds montrera comment, par étapes, on pourra aller vers la pension facultative à 60 ans.

ARTHUR JAUNIAUX.

eerste plaats degelijke pensioenen beoogen op 65 jarigen leeftijd, gaan wij toch al den weg naar de zestig jaar op.

Door de aanneming van het ontwerp betreffende de verzekering tegen werkloosheid, van het ontwerp houdende verzekering tegen invaliditeit en van het onderhavig wetsvoorstel, zou het pensioen in feite betaald worden op 60 jarigen leeftijd aan al de loontrekkende vrouwen; op 60 jaar of vroeger aan al de bejaarde loontrekkenden — ten laste van de verzekering tegen werkloosheid — die vroeger uit de fabriek verwijderd werden, ingevolge de jongste crisis, of die morgen, moest er opnieuw groote werkloosheid heerschen, voor altijd op straat zullen gezet worden; op 60 jarigen leeftijd of vroeger — maar ten laste van de verzekering tegen invaliditeit — aan al de loontrekkenden, voor altijd onbekwaam tot werken vóór den leeftijd rechtgevende op het ouderdomspensioen. Vervolgens zal de technische balans van het Fonds aantoonen hoe het mogelijk is geleidelijk een facultatief pensioen op 60 jarigen leeftijd te bereiken.

Proposition de loi relative à l'augmentation des pensions des salariés assujettis à la loi du 15 décembre 1937, et à l'augmentation des pensions de leurs veuves et de leurs orphelins.

ARTICLE PREMIER.

L'article 3 de la loi du 15 décembre 1937 relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré est modifié comme il suit

Le montant mensuel du versement personnel et celui de la cotisation patronale sont fixés, pour chacun d'eux, sur la base du salaire payé à l'assuré lors du premier paiement fait à l'intéressé dans le courant de chaque mois, conformément au barème ci-après :

Wetsvoorstel betreffende de verhooging van de pensioenen der loontrekkenden onderworpen aan de wet van 15 December 1937, en de verhooging van de pensioenen van hun weduwen en weezen.

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 3 van de wet van 15 December 1937, betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood, wordt als volgt gewijzigd :

Het maandelijksch bedrag der persoonlijke storting en dat der werkgeversbijdrage worden, wat elk van hen betreft, vastgesteld overeenkomstig de hiernavolgende barema's, op den grondslag van het loon dat, bij de eerste uitbetaling in den loop van elke maand aan den belanghebbende gedaan, aan den verzekerde wordt uitgekeerd :

I. Salaire payé par quinzaine. — I. Veertiendaagsch loon.

Classes.	Somme perçue par l'assuré.	Montant du versement personnel.	Montant du versement patronal.	Total.
—	—	—	—	—
Klassen.	Som door den verzekerde ontvangen.	Bedrag van de persoonlijke storting.	Bedrag van de werkgeversbijdrage.	Totaal.
—	—	—	—	—
1	moins de / <i>minder dan</i> 100 fr.	5 »	5 »	10 »
2	100.01 à / <i>tot</i> 150 fr.	7 »	7 »	14 »
3	150.01 à / <i>tot</i> 200 fr.	10 »	10 »	20 »
4	200.01 à / <i>tot</i> 250 fr.	13 »	13 »	26 »
5	250.01 à / <i>tot</i> 300 fr.	16 »	16 »	32 »
6	300.01 à / <i>tot</i> 350 fr.	19 »	19 »	38 »
7	350.01 à / <i>tot</i> 400 fr.	22 »	22 »	44 »
8	Plus de / <i>meer dan</i> 400 fr.	25 »	25 »	50 »

Classes.	Somme perçue par l'assuré.	Montant du versement personnel.	Montant du versement patronal.	Total.
Klassen.	Som door den verzekerde ontvangen.	Bedrag van de persoonlijke storting.	Bedrag van de werkgevers- bijdrage.	Totaal.

2. Salaire payé par dizaine. — 2. Tiendaagsch loon.

1	moins de /minder dan 70 fr.	5 "	5 "	10 "
2	70.01 à /tot 105 fr.	7 "	7 "	14 "
3	105.01 à /tot 140 fr.	10 "	10 "	30 "
4	140.01 à /tot 175 fr.	13 "	13 "	26 "
5	175.01 à /tot 210 fr.	16 "	16 "	32 "
6	210.01 à /tot 245 fr.	19 "	19 "	38 "
7	245.01 à /tot 280 fr.	22 "	22 "	44 "
8	Plus de /meer dan 280 fr.	25 "	25 "	50 "

3. Salaire payé par semaine. — 3. Wekelijksch loon.

1	moins de /minder dan 50 fr.	5 "	5 "	10 "
2	50.01 à /tot 75 fr.	7 "	7 "	14 "
3	75.01 à /tot 100 fr.	10 "	10 "	20 "
4	100.01 à /tot 125 fr.	13 "	13 "	26 "
5	125.01 à /tot 150 fr.	16 "	16 "	32 "
6	150.01 à /tot 175 fr.	19 "	19 "	38 "
7	175.01 à /tot 200 fr.	22 "	22 "	44 "
8	plus de /meer dan 200 fr.	25 "	25 "	50 "

Des barèmes spéciaux peuvent être établis par arrêté royal lorsqu'il s'agit de salariés à qui, vu les modalités adoptées pour le paiement des salaires, les barèmes ci-dessus ne peuvent être appliqués.

Ces barèmes seront établis sur la base de 2.66 p. c. du salaire payé avec maximum annuel approximatif de 300 francs respectivement pour le versement personnel et pour la cotisation patronale.

ART. 2.

Il est institué, auprès du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale, un Fonds d'allocations pour ouvriers.

Speciale barema's mogen, bij koninklijk besluit, worden bepaald, wanneer het loontrekkenden betreft, voor wie, gelet op de modaliteiten voor het uitbetalen der loonen aangenomen, bovenvermelde barema's niet kunnen worden toegepast.

Die barema's zullen worden vastgesteld op grondslag van 2,66 t. h. van het uitgekeerd loon met een jaarlijksch benaderend maximum van 300 frank onderscheidenlijk voor de persoonlijke storting en de werkgeversbijdrage.

ART. 2.

Bij het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt een Toelagenfonds voor arbeiders opgericht.

ART. 3.

Le Fonds d'allocations pour ouvriers jouit de la personnification civile. Il a le droit, dans les limites ci-après :

1° De contracter, de disposer ou de procéder. Toutefois, il ne peut prendre un immeuble à bail ou acquérir un immeuble à titre onéreux qu'en vue de la réalisation de son objet et moyennant autorisation du Gouvernement;

2° De recevoir des libéralités entre vifs ou testamentaires, moyennant l'autorisation du Gouvernement.

Cette autorisation n'est pas requise pour les libéralités testamentaires dont le montant ne dépasse pas 25,000 fr. ou pour les libéralités entre vifs faites par une même personne et dont le montant total ne dépasse pas 25,000 francs pour la même année;

3° D'ester en justice.

ART. 4.

Le Fonds d'allocations pour ouvriers est chargé de l'examen des demandes et du paiement des allocations dont il est question aux articles 8 à 16.

ART. 5.

Le Fonds est géré par le Conseil d'administration et un directeur général.

Le Conseil d'administration est composé comme suit :

a) 5 membres représentant les ouvriers;

b) 5 membres représentant les patrons;

c) 5 membres représentant le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, parmi lesquels le président, le directeur général, le chef de la section des pensions de vieillesse, et l'actuaire de la section générale

ART. 3.

Het Toelagenfonds voor arbeiders heeft rechtspersoonlijkheid. Het heeft het recht, binnen onderstaande perken :

1° Overeenkomsten te sluiten, te beschikken en te pleiten. Het Fonds mag echter alleen met het oog op de verwezenlijking van zijn doel en mits toelating van de Regeering onroerende goederen in huur nemen, of onder bezwarende voorwaarden koopen;

2° Schenkingen onder levenden of bij testament te ontvangen, mits toelating van de Regeering.

Bedoelde toelating word niet vereischt voor schenkingen bij testament waarvan het bedrag geen 25,000 frank overschrijdt of voor schenkingen onder levenden door eenzelfde persoon gedaan en waarvan het totaal bedrag geen 25,000 frank in eenzelfde jaar overtreft;

3° In rechte op te treden.

ART. 4.

Het Toelagenfonds voor arbeiders is belast met het onderzoek naar de aanvragen voor en de betaling van de toelage waarvan sprake in de artikelen 8 tot 16.

ART. 5.

Het Fonds wordt beheerd door een Raad van Beheer en een directeur-generaal.

De Raad van Beheer is samengesteld als volgt :

a) 5 arbeidersvertegenwoordigers;

b) 5 werkgeversvertegenwoordigers;

c) 5 vertegenwoordigers van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg, waaronder de voorzitter, de directeur-generaal, het hoofd van de afdeling der ouderdomspensioenen en de actuaris van de algemeene af-

de l'assurance et de la prévoyance sociale.

A l'exception des fonctionnaires précités, membres de droit, les membres du Conseil d'administration sont nommés par le Roi, pour un terme de six ans. Après trois ans, la moitié des membres cessent leur fonction; le mandat de trois des membres compris dans les catégories *a* et *b*, à désigner par le sort, prend fin après la première période de trois ans.

Le mandat des membres peut être renouvelé pour un terme de six ans.

Le directeur général est nommé, en dehors des membres du Conseil, par le Roi qui fixe son traitement.

Un arrêté royal détermine les règles relatives au fonctionnement du Fonds National d'Allocations pour ouvriers.

ART. 6.

Le Fonds d'Allocations pour Ouvriers est alimenté :

1° Par une contribution à charge de tous les employeurs et fixée annuellement à 224 francs.

2° Par une contribution à charge des ouvriers assujettis, et fixée annuellement à 128 francs.

Si, au cours de l'année, l'ouvrier a été occupé simultanément ou successivement au service de plusieurs employeurs, il ne doit verser qu'une seule fois la contribution.

ART. 7.

Un arrêté royal déterminera les règles relatives à la perception de la contribution personnelle et de la contribution de l'employeur, à leur remise au Fonds d'Allocations pour Ouvriers, à l'organisation et au fonctionnement du Fonds d'Allocations et à la procédure à suivre pour l'examen des demandes et le paiement des allocations.

deeling van verzekeringen en sociale voorzorg.

Behalve de bovengemelde ambtenaren, die van rechtswege lid zijn, worden de leden van den Raad van Beheer door den Koning benoemd voor een tijdperk van zes jaar. Na drie jaar houdt de functie van de helft der leden op; het mandaat van drie leden van de categorieën *a* en *b* — door het lot aan te duiden — verstrijkt na het eerste tijdperk van drie jaar.

Het mandaat der leden kan hernieuwd worden voor een tijdperk van zes jaar.

De Koning kiest den directeur-generaal buiten de leden van den Raad en bepaalt zijn wedde.

Bij koninklijk besluit worden de regelen vastgesteld betreffende de werking van het Nationaal Toelagenfonds voor arbeiders.

ART. 6.

Het Toelagenfonds voor Arbeiders wordt gestijfd :

1° Door een jaarlijksche bijdrage van 224 frank ten laste van al de werkgevers;

2° Door een jaarlijksche bijdrage van 128 frank te betalen door al de verzekeringsplichtige arbeiders.

Indien de arbeider in den loop van het jaar gelijktijdig of achtereenvolgens in dienst van meerdere werkgevers was, moet hij slechts eenmaal de bijdrage storten.

ART. 7.

Bij koninklijk besluit worden de regelen bepaald betreffende de inning van de persoonlijke bijdrage en de werkgeversbijdrage, de storting ervan in het Toelagenfonds voor arbeiders, de inrichting en de werking van het Toelagenfonds en de te volgen werkwijze voor het onderzoek van de aanvragen en de betaling der vergoedingen.

ART. 8.

Il est accordé de droit, à charge du Fonds, une allocation de vieillesse aux anciens salariés qui ont obtenu la majoration gratuite de vieillesse, sans enquête sur les ressources.

Pour les vieillards mariés jouissant de la dite majoration au moment de la mise en application de la présente loi, l'allocation annuelle est fixée à 1,600 francs.

Pour les vieillards célibataires, veufs, séparés de corps et de biens, ou divorcés, l'allocation est fixée à 1,000 francs.

Les anciens salariés déjà pensionnés au moment de la mise en application de la présente loi, qui n'ont obtenu qu'une partie de la majoration gratuite, ont droit à une allocation réduite dont le montant sera déterminé suivant un barème à établir par arrêté royal.

ART. 9.

L'assujetti âgé d'au moins 65 ans' qui a cotisé au Fonds d'Allocations pour Ouvriers, obtenant la majoration gratuite sans enquête en 1939, en 1940 ou en 1941 a droit, à charge du Fonds, à une allocation de vieillesse fixée comme il suit :

Pour l'assujetti marié : 2,100 francs;

Pour l'assujetti célibataire, veuf, séparé de corps et de biens, ou divorcé : 1,400 francs.

ART. 10.

Pour les assujettis mariés et pour les assujettis célibataires, nés à partir du 1er janvier 1877, il y a lieu, s'ils obtiennent la majoration gratuite de vieillesse de droit, à octroi d'une allo-

ART. 8.

Van rechtswege wordt door het Fonds een ouderdomstoelage verleend, zonder onderzoek naar de inkomsten, aan de gewezen loontrekkenden die den kosteloozen ouderdomsrentetoeslag bekomen hebben.

Voor de bejaarde gehuwde lieden die bedoelden rentetoeslag genieten op het oogenblik van de toepassing van onderhavige wet, wordt de jaarlijksche toelage vastgesteld op 1,500 frank.

Voor de bejaarde lieden, die ongehuwd, weduwnaar, van tafel en bed, of uit den echt gescheiden zijn, wordt de toelage vastgesteld op 1,000 frank.

De gewezen loontrekkenden die reeds gepensionneerd zijn op het oogenblik dat onderhavige wet van kracht wordt en die slechts een gedeelte van den kosteloozen ouderdomsrentetoeslag ontvingen, hebben recht op een verminderde toelage waarvan het bedrag volgens een bij koninklijk besluit op te maken barema bepaald wordt.

ART. 9.

De verzekeringsplichtige die ten minste 65 jaar oud is, zijn bijdrage aan het Toelagenfonds voor arbeiders betaalde en in 1939, 1940 of 1941 den kosteloozen rentetoeslag zonder onderzoek krijgt, heeft recht op een ouderdomstoelage ten laste van het fonds, als volgt bepaald :

Voor den gehuwden verzekeringsplichtige : 2,100 frank;

Voor den verzekeringsplichtige die ongehuwd, weduwnaar, van tafel en bed of uit den echt gescheiden is : 1,400 frank.

ART. 10.

De gehuwde en ongehuwde verzekeringsplichtigen, geboren na 1 Januari 1877, die den kosteloozen ouderdomsrentetoeslag van rechtswege bekomen, hebben recht op een ouder-

cation de vieillesse, dont le montant sera déterminé suivant un barème à établir par arrêté royal, de telle façon que l'assujetti marié, compte tenu d'une rente viagère provenant de versements réguliers, dispose d'une pension globale de 6,000 francs et que l'assujetti célibataire dispose d'une pension globale de 4,200 francs.

ART. II.

Les assujettis visés aux articles 9 et 10, n'obtenant pas la majoration gratuite entière, ont droit à des allocations réduites dont le montant sera déterminé par un barème à établir par arrêté royal.

ART. 12.

A partir de l'année 1942, l'assujetti de sexe féminin cessant toute activité économique rémunérée, âgé de 60 ans, ayant fait les versements réguliers prévus à l'article 41 de la loi du 15 décembre 1937, peut obtenir, à charge du Fonds, une allocation de vieillesse dont le montant sera déterminé suivant un barème à établir par arrêté royal, de telle façon que l'assuré, compte tenu d'une rente viagère provenant de versements réguliers, dispose d'une pension globale de 4,200 francs.

Si tous les versements prévus n'ont pas été effectués, il y a lieu à diminution du montant de l'allocation suivant un barème à établir par arrêté royal.

ART. 13.

A toute veuve de salarié ayant obtenu ou obtenant une majoration de veuve, en vertu de la loi du 15 décembre 1937, il est accordé, à charge du Fonds, une allocation égale à 50 p. c. de celle-ci.

L'allocation prévue ci-dessus est supprimée en cas de remariage de la

domstoelage, waarvan het bedrag naar een bij koninklijk besluit op te maken barema bepaald wordt, derwijze dat de gehuwde belanghebbende, rekening houdende met een lijfrente verworven door geregelde stortingen, over een globaal pensioen van 6,000 frank beschikt en de ongehuwde belanghebbende over een globaal pensioen van 4,200 fr.

ART. II.

De verzekeringsplichtigen bedoeld in artikel 9 en 10, die geen volledige kostelozen rentetoeslag bekomen, hebben recht op verminderde toelagen waarvan het bedrag naar een bij koninklijk besluit op te maken barema bepaald wordt.

ART. 12.

De vrouwelijke verzekeringsplichtige die geen bezoldigde economische bedrijvigheid meer heeft, 60 jaar oud is en geregeld de in artikel 41 van de wet van 15 December 1937 voorziene stortingen deed, kan vanaf het jaar 1942 en ten laste van het Fonds, een ouderdomstoelage bekomen, waarvan het bedrag volgens een bij koninklijk besluit op te maken barema bepaald wordt, derwijze dat de verzekerde, rekening houdende met een lijfrente door geregelde stortingen verworven, over een globaal pensioen van 4,200 frank beschikt.

Werden niet alle voorziene stortingen gedaan, dan dient het bedrag van de toelage volgens een bij koninklijk besluit op te maken barema verminderd.

ART. 13.

Aan de weduwe van een loontrekende die een weduwetoeslag bekam of bekomt, krachtens de wet van 15 December 1937, wordt door het Fonds een toelage verleend van 50 t. h. van bedoelden toeslag.

Bovengemelde toelage wordt ingetrokken ingeval de belanghebbende

bénéficiaire. Elle est à nouveau payée sur la demande de l'intéressée et à dater de l'introduction de cette demande, en cas de nouveau veuvage.

ART. 14.

Les allocations d'orphelins prévues à l'article 53 de la loi du 15 décembre 1937, sont majorées de 25 p. c., à charge du Fonds, si l'assuré était, au moment du décès, assujetti en qualité de salarié.

ART. 15.

En 1945, le Conseil d'administration du Fonds d'Allocations établira le bilan technique de l'institution.

Compte tenu des disponibilités constatées, le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale établira un barème des compléments à accorder aux assurés décidant de renoncer à toute activité économique rémunérée avant l'âge de 65 ans et au plus tôt à 60 ans.

ART. 16.

La présente loi entrera en vigueur le 1er juillet 1938 pour ce qui concerne le paiement des cotisations. Les allocations à charge du Fonds prendront cours à partir du 1er octobre 1938.

A. JAUNIAUX.
C. MERTENS.
A. MOULIN.
ROLAND.
SPREUTEL.
COOLE.

hertrouwt. Zij wordt opnieuw betaald, op aanvraag van de belanghebbende en van het oogenblik af dat de aanvraag ingediend wordt, ingeval van nieuw weduwschap.

ART. 14.

De toelagen voor weezen voorzien in artikel 53 der wet van 15 December 1937 worden met 25 t. h. verhoogd ten laste van het Fonds, indien de verzekerde, bij zijn overlijden, als loontrekkende aan de wet onderworpen was.

ART. 15.

In 1945, zal de Raad van Beheer van het Toelagenfonds de technische balans van de instelling opmaken.

Rekening houdende met het vastgestelde beschikbaar geld, zal de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg een barema opmaken voor de bijkomende toelagen ten bate van de verzekeringsplichtigen, die besloten van alle bezoldigde economische bedrijvigheid af te zien vóór den leeftijd van 65 jaar en ten vroegste op 60 jaar.

ART. 16.

Onderhavige wet wordt van kracht op 1 Juli 1938, wat de betaling van de bijdragen betreft. De toelagen ten laste van het Fonds worden betaald te beginnen met 1 October 1938.